

Ewald Frank

14. 10. 1989 19:30, Krefeld, Nemecko

Biblická hodina: 2M 19:4-6 – Izrael v konečnom čase

vysielané 31. 1. 2026

Som Pánovi vďačný za to, že tu dnes môžem byť. Mal som to vlastne inak v úmysle. Niekedy sa naplňa, že človek mieni a Boh mení. My môžeme mať nejaké cesty, ale tie sa zrazu zmenia.

Chcel by som tento večer využiť k tomu, aby som jednoducho s nami na tomto mieste hovoril o tom, čo sa nás tu týka, čo sa stalo a čo sa ešte môže diať ku cti Pánovej, aby sme skutočne všetkých zapojili a aby sa všetci cítili dobre v našom strede.

Než sa tomu bližšie budeme venovať, chcel by som ešte pozdvihnúť štyri biblické miesta, ktoré sme čítali. Je jednoducho nádherné vedieť, že sme Bohom povolaní, že nás Boh nesie, že nás vedie a Ten, ktorý vedie von i vovádza dnu. Môže to viesť skrze púšť, skrze sucho, skrze rôzne hlbiny, ale zaslúbenie máme, že cieľ dosiahneme.

A obzvlášť z 2. Mojžišovej 19 toto veľmi dôležité miesto, a brat Winski ho už pozdvihol: V Starom zákone sa nesmel s Pánom nikto stretnúť, inak by musel zomrieť. V Novom zákone zostáva v smrti ten, kto sa s Ním nestretnie.

V Starom zákone Pán prešiel so Svojou slávou pred Mojžišom, dopustil alebo dovolil, aby Mojžiš videl zad Pána, tvár ale nesmel vidieť.

Boh skrze zákon predsa človeka odsúdil, odvrátil sa od nich, a tak im neukazoval tvár, ale zad, chrbát.

V Novom zákone je to úplne inak. V Novom zákone vzal na Seba vinu nás všetkých a niesol ich.

I to ešte bolo zdôraznené, že nás ku Sebe pritiahol, povolal, pozdvihol, vyviedol von a učinil z nás Svoj mimoriadny majetok.

Pán tu doslova hovorí: „**Ako na krídlach orlov som vás niesol a doviedol som vás k Sebe.**” [2M 19:4]. Nie len na nejaké miesto, nie len na nejakú horu, nie len ku nejakému prorokovi, On Svoj ľud ku Sebe priviedol, aby tam s ľudom hovoril. Nebol to jeden človek, ktorého Boh povolal, bol to celý národ. On len jednotlivcov použil, aby hovoril a aby skrze nich hovoril.

To, čo je tu nápadné, je dôležité z dvoch dôvodov: Mojžiš bol prostredníkom medzi Bohom a ľuďmi. On ľuďom priniesol to, čo mu Boh pre ľud zveril, a vrátil sa späť k Bohu a priniesol živému Bohu odpoveď ľudu. On bol prostredník. Môžete si to prečítať v Skutkoch apoštolov, kapitola 7 alebo kapitola 8. Tam to Boží muž nádherným spôsobom predstavuje, že Mojžiš bol prostredníkom.

Skutky apoštolov kapitola 7 od verša 35:

[35] **Toho Mojžiša, ktorého zapreli, povediac: Kto teba ustanovil za knieža alebo za sudcu? práve Toho poslal Boh ako knieža a vykupiteľa prostredníctvom anjela, ktorý sa mu ukázal v kri.**

[36] **Ten ich vyviedol, učiniac zázraky a divy v Egypte i na Červenom mori i na púšti, a takto robil štyridsať rokov.**

[37] **To je ten Mojžiš, ktorý povedal synom Izraelovým: Proroka vám vzbudí Pán, váš Boh, spomedzi vašich bratov ako mňa, Toho budete poslúchať.**

[38] **Toto je ten, ktorý bol prostredníkom medzi anjelom, ktorý k nemu hovoril na vrchu Sinaj, a našimi otcami na zhromaždení v púšti, ten istý, ktorý prijal živé slová, aby nám ich oznámil.**

Vskutku existovali Boží muži, ktorí mali špeciálne poverenie, ako k nim patrili aj Mojžiš. On nemal žiadnu vlastnú zvesť, žiadne vlastné dielo, on bol časťou toho, čo vtedy Boh konal. On mal Božie Slovo pre Boží ľud a odpoveď ľudu, tú potom odovzdal Pánovi.

To sa mi vlastne veľmi páči, čo tu stojí vo verši 9 na konci: „**A Mojžiš oznámil Pánovi slová ľudu.**” [2M 19:9].

A i my sa musíme pýtať, akú odpoveď Pánovi môžeme dať. Musíme Pánovi dávať odpoveď. Keď hovorí, potom musí nasledovať odpoveď.

Ľud sa rozhodol, a síce vo verši 8: [2M 19:8–9]

[8] A **odpovedali všetok ľud spolu a riekli: Všetko, čo hovoril Hospodin, budeme robiť. A Mojžiš zanesol odpoveďou slová ľudu k Hospodinovi.**

[9] A **Hospodin riekol Mojžišovi: Hľa, ja prídem k tebe v hustom oblaku, aby počul ľud, keď budem hovoriť s tebou, aby aj tebe verili naveky.**

Išlo jednoducho o to, aby ľudia vedeli, že Mojžiš nehovoril len o Bohu, ktorý zostáva ktoviekde skrytý, ale že Pán počuteľne, počuteľne hovoril, tak aby to všetci mohli vnímať, počuť.

A vy viete, že ľud potom prosil, aby Pán viac k nim nehovoril, a chceli, aby k nim odvtedy hovoril Mojžiš. Môžete si to prečítať obzvlášť v 19. a 20. kapitole.

Tu stojí potom v kapitole 20, verš 18 a 19:

[18] A **všetok ľud videl hrmenie a blesky, počul zvuk trúby a videl vrch kúriť sa. A keď to videl ľud, ustupovali trasúc sa od strachu a stáli zďaleka.**

[19] A **povedali Mojžišovi: Hovor ty s nami, a budeme počúvať, a nech nehovorí s nami Boh, aby sme nezomreli.**

Vidíte, že to bola vec, ktorá na ľud urobila veľký dojem: Bolo počuť zvuk trúby, bolo vidieť ohnivé blesky, hromy bolo počuť, vidieť dymiacu horu, všetko to bolo pred očami ľudu.

Vždy sa radujem, keď vo Svätom Písme čítam veci, v ktorých sa Boh osobne nadprirodzene na zemi zjavil. O Bohu je možné mnoho hovoriť, písať a kázať, ale ak sa Boh nezjaví ako ten živý, ako ten prítomný, potom ľudu nebola daná žiadna odpoveď. Možno slová, ale nie odpoveď. Slová nie sú vždy odpoveďou. Boh má slová a Boh má i činy.

Zakaždým, keď sa zjavil, bola viera tých, ktorým sa zjavil, potvrdená a posilnená.

A ja sa vás pýtam: Kto z nás nepotrebuje posilnenie viery? My všetci potrebujeme posilnenie vo viere, potrebujeme novú odvahu, novú istotu, aby sme Pánu slúžili, nasledovali Ho a tak ďalej. Sme Pánu vďační za slová, ktoré skutočne už boli čítané. Boli štyri a všetky boli nádherné: Boh nás nesie ako na krídlach orla, On si nás naložil a až do konca nás prevedie.

Čo je taktiež veľmi dôležité, je to, čo bolo obzvlášť zdôraznené z listu Petra, že Boh už v Starom zákone povedal v 2. Mojžišovej 19, ako sme čítali vo verši 5:

[5] ***Tak teraz, ak naozaj budete poslúchať ochotne ...***

Takže nie neochotne, ale ochotne:

[5] ***... na Môj hlas a budete ostrihať Moju zmluvu, tak Mi budete zvláštnym vlastníctvom nad všetky národy, lebo veď Moja je celá zem.***

[6] ***A vy, ale vy Mi budete kráľovstvom kňazov a svätým národom. To sú tie slová, ktoré budeš hovoriť synom Izraelovým.***

Približne tie isté slová stoja v Zjavení kapitola 1, verš 5:

[5] ***A od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a knieža kráľov zeme. Tomu, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov Svojou krvou.***

[6] ***A učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a Svojmu Otcovi; Jemu sláva a sila na veky vekov. Amen.***

Ku tomu nás On učinil, tak ako v Starom zákone bol izraelský národ vyvolený z mnohých národov, tak je v Novom zákone Cirkev vyvolená zo všetkých národov, jazykov a národností ako božské vlastníctvo na základe vykúpenia, ktoré sa stalo skrze Krista, v ktorom mali byť požehnané všetky národy zeme. Nie len jeden národ, ale všetky národy zeme, takto stojí napísané: „***V tebe budú požehnané všetky národy zeme.***” [1M 18:18, 22:18]. A ony sú požehnané skrze Ježiša Krista, nášho Pána.

V 1. liste Petra, kapitola 2, verš 9 stojí napísané:

[9] ***Ale vy ste vyvolený národ, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený byť Božím vlastníctvom, aby ste zvestovali cnosti Toho, ktorý vás povolal zo tmy do Svojho predivného svetla.***

[10] ***Ktorí ste kedysi neboli ani ľuďom, ale teraz ste ľud Boží; ktorí ste neboli dostali milosrdenstva, ale teraz ste dostali milosrdenstvo.*** [„... sme bohatí, čo do Božieho milosrdenstva”, nem preklad]

Mohli by sme čítať tie miesta zo Starého zákona z Hozeáša a podobne, kde Boh povedal: ***„Tí, ktorí ma nehládali, tí ma našli, tým som sa nechal nájsť. A tí, ktorí neboli mojim ľuďom, tí majú byť nazývaní synmi živého Boha.”*** [Hoz 1:10, 2:23].

Boh vskutku skrze prorokov vopred zvestoval celú históriu spásy, ktorá sa potom aj prebehla a bude prebiehať až do konca podľa Slova Písma z listu Rimanom, v kapitole 11, verš 25, nám všetkým veľmi dobre známe slovo.

A pritom myslím na ľudí, ktorí by chceli, násilne takpovediac pokresťančiť izraelský národ a spôsobili mnoho zla. Boh má Svoju cestu s Izraelom, Boh má Svoju cestu s Cirkvou. A v liste Rimanom v kapitole 11 stojí od verša 25:

[25] ***Lebo nechcem, bratia, aby ste nevedeli toho tajomstva, aby ste neboli sami u seba múdri, že zatvrdenie sčasti stihlo Izraela dotiaľ, dokiaľ nevojde plnosť pohanov.***

[26] ***A tak bude celý Izrael spasený, ako je napísané: Príde zo Siona Vysloboditeľ a odvráti bezbožnosť od Jakuba.***

[27] ***A toto im bude odo mňa zmluva, keď odnímam ich hriechy.***

[28] ***Tak podľa evanjelia sú nepriateľmi pre vás, ale podľa vyvolenia milovaní pre otcov.***

[29] ***Lebo nejakým činom nelutuje Boh darov Svojej milosti.***

A práve po tomto vysvetlení Pavol píše vo verši 33:

[33] *Ó hlbino bohatstva a múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytatelné sú Jeho súdy a nevystihnuteľné Jeho cesty!*

My to nedokážeme úplne pochopiť, prečo Boh Svoj ľud zaslepil, aby nám otvoril oči, prečo ich vyňal, aby nás mohol prijať. Ale to tu skrze Pavla nechal vysvetliť, a síce už v prvých veršoch Rimanom kapitole 11. To si môžete všetci veľmi dobre prečítať, ako to tu tak bolo predložené. Vlastne by sa dalo čítať od verša 11:

[11] *Hovorím teda: Či neklesli, aby padli? Nech sa nestane! Ale ich pádom sa dostalo spasenie pohanom, aby ich rozhorlil.*

[12] *Ale ak už ich zavrhnutie bolo bohatým požehnaním pre ľudstvo a ich zanechanie bohatým požehnaním pre pohanov, o koľko bohatšie čo do požehnania bude, keď dôjdu do plného počtu.*

Ich prijatie, keď sa Boh obráti späť ku ľudu izraelskému, potom bude izraelský národ podľa proroka Izaiáša požehnaním uprostred zeme pre všetky národy. Takto stojí napísané. A dva susedné národy budú potom toho dňa spolu s izraelským národom spoločne požehnaní.

Kde to stojí napísané, kto to z vás vie najlepšie? Tu to stojí napísané, Izaiáš kapitola 19 od verša 23:

[23] *Toho dňa bude hradská z Egypta do Asýrie, tak že Asýrovia prídu do Egypta a Egyptania do Asýrie, a Egyptania s Asýrmi budú slúžiť Hospodinovi.*

[24] *Toho dňa bude Izrael tretím k Egyptu a k Asýrii, požehnaním uprostred zeme.*

[25] *Pretože ho požehná Hospodin zástupov a povie: Nech je požehnaný Môj ľud Egypt a dielo Mojich rúk Asýria a Moje dedičstvo Izrael.*

A Moje dedičstvo Izrael!

Vy predsa viete, že Damask bude pred tisícročným kráľovstvom rozbitý na trosky. A až doteraz sme videli, že keď Egypt prehral poslednú vojnu tak masívne a šiesta armáda, alebo čo to bolo, bola obklúčená, ak by to

Kissinger nebol sprostredkoval, tak by boli všetci zahynuli. A odvtedy utrpeli porážku a vedia, že proti Izraelu nie je možné vyhrať vojnu, pretože Boh je so Svojím ľudom.

Ale ten, kto to ešte nevie, ten sa to ešte dozvie. A to je Assad. On to ešte nevie, ale potom to aj on dostane písomne. A vskutku, keď sa naplní to, čo je napísané v Izaiášovi 17, verše 1 až 3, a to sa taktiež čoskoro stane:

[1] ***Breme Damašku. Hľa, Damašok bude musieť uhnúť, takže nebude mestom, ale bude hromadou rozvalín.***

[2] ***Opustené budú mestá Aroera, budú pre stáda a budú ležať a nebude toho, kto by poplašil.***

[3] ***Zanikne pevnosť z Efraima a kráľovstvo z Damašku a čo do ostatku Sýrov, budú ako sláva synov Izraelových, hovorí Hospodin zástupov.***

Môžete čítať hneď ďalej, verš 4:

[4] ***A stane sa toho dňa, že schudobnie sláva Jakubova a tučnota jeho tela schudne.***

Takže najprv prejdú suchom, a potom vo verši 7 stojí:

[7] ***Toho dňa bude hladieť človek hore na svojho Učiniteľa a jeho oči budú zrieť k Svätému Izraelovmu.***

[8] ***A nebude hladieť na oltáre, na dielo svojich rúk, ani nepozrie na to, čo učinili jeho prsty, ani na háje ani na modlárske obrazy slnka...***

... a tak ďalej.

Čo k tomu máme povedať? Mohli by sme vojsť do mnohých vecí. Boh potom usporiada mlátenie obilia, ako viete, v posledných veršoch 17. kapitoly Izaiáša stojí. Potom stojí: „***Beda vreskotu národov, ktoré hučia ako šum mora.***” [Iz 17:12]. Áno, hukot mora a tak ďalej, hukot národov, ktoré hučia ako mohutné vody v búrke. Áno, národy hučia.

Vy viete, že Zjavenie 17 hovorí o mnohých vodách, na ktorých tá žena tróni, a to sú národy, jazyky a národnosti. A tu sú tie národy rozbúrené ako more a hučia. A pokračuje to ďalej, verš 13 a 14:

[13] *Ale Hospodin to okríkne a každý bude utekať ešte zďaleka a bude honený ako pleva na vrchoch pred vetrom a ako krútnava prachu pred víchrom.*

[14] *Lebo v čase večera hľa príde zdesenie a prv ako nastane ráno, nebude ho. To bude údelom tých, ktorí nás olupujú a losom tých, ktorí nás plienia.*

Boh vynesie spravodlivý súd, On nepriateľov vôkol porazí. To môžeme čítať na mnohých biblických miestach, obzvlášť v Ezechieli kapitola 38, keď Pán sám zasadí posledný úder proti tým mocnostiam, ktoré tam vytiahnu do boja, aby izraelský národ zničili. V kapitole 38 v Ezechieli stojí vo verši 22:

[22] *A budem sa s ním súdiť morom a krvou a dám pršať na neho i na jeho hejná i na mnohé národy, ktoré budú s ním, zaplavujúci dážď a krupobitie, oheň a síru.*

[23] *A tak sa zvelebím a posväťím a dám sa poznať pred očami mnohých národov a zvedia, že ja som Hospodin.*

Tieto biblické miesta nečítam rád z dôvodu, že národy potom dostanú lekciu a Pán vtedy vyčistí. Čítam ich rád jednoducho preto, lebo sa radujem z toho, že Boh stanovil koniec nespravodlivosti, všetkého utláčania Svojho ľudu, učinil koniec tomu, čo nie je správne, aby započal to, čo je správne pred Jeho tvárou.

A všetci, ktorí sú dnes pyšní a pozerajú na to, čo oni učinili... Mimochodom od brata zo Sýrie som počul, že práve Assad sa stále znovu pýta, čo Biblia hovorí o izraelskom národe. Stále znovu sa na to pýta. Aj keď je to úhlavný nepriateľ. On nie je sunnita ani šiit, ale patrí k nejakému inému prúdu v islame. Je ich totiž viac ako 60. A on stále znovu sa pýta, čo hovorí Sväté Písmo o Izraeli. A prirodzene, bratia, i tento brat ako učiteľ potom vždy uvedú niekoľko miest, ale ešte nechcú úplne prezradiť, čo Pán skutočne povedal. Prirodzene, keby som tam prišiel ja, dlho by som neváhal, potom by som veľmi jasne

povedal: Tak hovorí Pán v Izaiášovi 19 a v Jeremiášovi i tam a všade, i v Ezechieli 38. A potom by sa to skutočne stalo.

Ale títo ľudia musia predsa zohrať svoju úlohu. V Ezechieli 38 si môžete prečítať, ako to stojí skutočne napísané ohľadom konečného času. Ezechiel 38, verš 8:

„Po mnohých dňoch budeš navštívený, na konci rokov prídeš do zeme, ktorá je navrátená od skazy meča, zhromaždená jej ľud z mnohých národov na vrchy Izraelove, ktoré bývali ustavične púšťou, ale teraz vyvedení sú z národov, budú všetci bývať bezpečne.” [Ez 38:8].

Môže to byť napísané jasnejšie?

Na konci dní, na konci rokov sa to stane. Zo všetkých národov privedení späť. Brat Winski čítal, ako Pán vtedy niesol Svoj ľud, teraz ho opäť niesol na krídlach orla. Na koľkých lietadlách boli privedení späť? Medzi nimi, ako stojí napísané v Jeremiášovi 31, chromí a tehotné a tak ďalej. Oni všetci sa vrátia. A prečo sa vrátia? Pretože Boh to tak zaslúbil a tak vo Svojej svätej rade rozhodol. Jeremiáš 31 od verša 6:

[6] **Lebo je určený deň, ktorého budú volať strážni na vrchu Efraimovom: Staňte a poďte hore na Sion k Hospodinovi, svojmu Bohu.**

[7] **Lebo takto hovorí Hospodin: Plesajte Jakubovi s radosťou a jasajte nad hlavou národov...**

Vidíte o čo tu ide? „nad hlavou národov!”

[7] **... ohlasujte, chváľte a recte: Spas, ó Hospodine, svoj ľud, ostatok Izraela.**

[8] **Hľa, dovediem ich zo zeme severa a zhromaždím ich od najďalších končín zeme, medzi nimi slepého i krvájúceho, tehotnú i rodiacu spolu; veľké zhromaždenie sa navráti sem.**

Prídu s plačom! Kto videl ten film o Izraeli, ako plakali, ako vzlykali vnútorne dojať, že mohli opäť postaviť svoje nohy na zem zaslúbenia.

Verš 9: [Jer 31:9]

[9] *S plačom prídu a s pokornými modlitbami ich povediem a zavediem ich k potokom vôd priamou cestou, neklesnú na nej, lebo som Izraelovi Otcom a Efraim je môj prvorodený.*

Áno, mohlo by sa ísť verš za veršom, i verš 10, ale čítam teraz len verš 13:

[13] *Vtedy sa bude radovať panna vo veselom kole, i mládenci a starci spolu. A obrátim ich zármutok na radosť a poteším ich a obveselím vyprostiť ich z ich trápenia duše.*

[14] *A rozvlaším dušu kňazov tukom a môj ľud sa nasýti môjho dobrého, hovorí Hospodin.*

Je jednoducho nádherné, keď tak čítame prorocké slovo a vieme, že sme blízko pred časom, keď sa všetky tieto veci naplnia.

Jedno je isté: Nebesia a zem pominú, ale Božie Slovo zostáva platným a to, čo On zaslúbil, to iste dodrží a všetky Jeho zaslúbenia sú Áno a Amen. [2Kor 1:20]

I to sme niekde videli, keď izraelský národ 14. mája 1948 oslavoval deň založenia štátu Izrael, tancovali v kruhu, radovali sa a spievali Pánu svojmu Bohu, hoci ešte nepoznali čas svojho navštívenia.

Vy viete, bol som často v Izraeli a pamätám si deň, keď som tam bol po šesťdňovej vojne, a bol som plný radosti, že Boh im daroval víťazstvo. A prvému vojakovi, ktorého som stretol priamo za colnicou v baraku, som samozrejme povedal niekoľko slov, vyjadril som svoju radosť a nakoniec som povedal:

„Radujem sa, že vám Boh pomohol.“

A on ma hneď napadol:

„Boh nám pomohol? To všetko sme sami učinili. Boha som nevidel, Boha som nevidel.“

A ja som si pomyslel: Moment, priateľu, ty si žid, ty si Izraelita a teraz pripisuješ všetky tie veci sebe. A začal som sa s ním znovu rozprávať, prirodzene, prečo nie. Jeho angličtina nebola príliš dobrá, ani jeho názor, ale napriek tomu som sa snažil o rozhovor. A po prvýkrát som žasol, že som stretol ateistu medzi židmi.

Ale tomu som potom poriadne povedal, ako to je. Na konci to bolo plne jasné. Takže odo mňa to všetko počul. Doslova som mu povedal:

„Keď stretnem Nemca alebo niekoho iného, kto je ateista, tak sa ma to tak nedotýka, ako sa ma to dotýka tu, že stretnem žida, ktorý je ateista.”

A nakoniec som mu povedal, že sa má hanbiť, pretože Boh Abraháma, Izáka, Jakuba je ten živý Boh. A vy predsa viete, ja nikomu nie som nič dlžný, tak čoho by som sa mal báť. Môžem slobodne, otvorene povedať, ako to mám na srdci. Ale veľmi sa ma to dotklo, že tento mladý muž takto veľmi zreteľne vyjadril, že neverí v Božiu pomoc.

Úplne inak to bolo s naším bratom Goldnerom, ktorý nám o vojne rozprával a opísal, ako bol plukovník alebo major v armáde v každom prípade sa zúčastnil každej vojny, ktorá doteraz bola, bol prítomný vo všetkých piatich vojnách a môže dosvedčiť, že Boh vždy veľmi pomáhal.

A my sa jednoducho radujeme, a to nie z toho, že boli nepriatelia porazení, ale z toho, že Izrael zvíťazil. Vy viete, čo tým myslím. My totiž nie sme škodoradostní, ale sme radi, že Boh je so Svojím ľudom.

V však i v tej veci poznáte slová Písma – ešte je opona, závoj na ich očiach. Môžete si to prečítať, Pavol to napísal pred dvetisíc rokmi a ešte dnes je to stále tak, ako to bolo vtedy. Ale čas je už len veľmi krátky a potom príde zmena. 2. Korinťanom kapitola 3, tu stojí od verša 14:

„Ale ich mysle sa zatvrdili, lebo až do dnešného dňa zostáva tá istá zásterka pri čítaní Starej zmluvy neodostretá, lebo sa Kristom odstraňuje.”

Všetci sa o to môžu snažiť, koľko len chcú, môžu urobiť zo žida pohanského kresťana alebo židovského kresťana, môžu mnoho činiť, ale tú oponu nemôže sňať žiadny evanjelista.

Pritom myslím na toho veľkého amerického evanjelistu, ktorý skutočne minul majetok, aby vo veľkom hoteli King David v Jeruzaleme usporiadal na svoje náklady oslavu, pozval všetkých, ktorí chceli prísť na banket a tam im chcel zvestovať Krista. Rozprával im o milujúcom Otcovi, ktorý poslal Svojho milovaného Syna... a oni len krútili hlavami. Zaplatil drahý účet, ale nič vykonal.

Izraelský národ nepotrebuje veľkého evanjelistu s množstvom peňazí. Oni budú čakať, až k nim prídu dvaja proroci a potom bude zvestované zjavenie Ježiša Krista a skrze Krista bude závoj odstránený a potom uvidia a porozumejú významu všetkých tých prorockých slov, pretože potom prepukne ten čas, v ktorom sa všetky tie veci stanú.

Potom viac nikto nebude musieť nič vysvetľovať ani vykladať, ale prosto: „Tu sa naplnilo, tu je slovo, tam je slovo...”

Aj potom bude stačiť ísť od písma k písmu a povedať: „Tu sa naplnilo to, čo stálo napísané.” A potom už len povedať: „Toto Písmo sa dnes pred vašimi očami naplnilo.” Pán Sám sa o to postará.

Vo verši 15 stojí: [2Kor 3:15–16]

[15] ***Ale až do dnes, kedykoľvek sa číta Mojžiš, leží zásterka na ich srdci.***

[16] ***Ale hneď ako by sa obrátilo k Pánovi, vôkol sa odníma zásterka.***

Ku Pánu sa obráti. Nie skôr. Obráti sa k Pánovi. A ako sme čítali v liste Rimanom, Pán sa stane Vykupiteľom zo Siona, nie zo Sinaja, ale zo Siona, totiž z hory Mória, ktorá leží v Jeruzaleme priamo ako výbežok z Jeruzalema. Vy predsa viete, niekoľkokrát sme stáli na vrchu Mória a taktiež na vrchu Sion a hľadeli sme na Olivovú horu. A je to jednoducho krásne, keď si to miesto môžeme prezrieť a potom máte presnú predstavu, kde čo je. Mne to napríklad učinilo veľmi dobre.

Áno, vlastne som chcel dnes večer ku nám hovoriť ako ku veľkej rodine na tomto mieste. Ale myslím, že Pánu je to tak za správne, ak teraz skončím, a potom budeme Pánu ďakovať. Jemu buď na veky sláva.

Amen.

Nebeský Otče, spoločne Ti ešte ďakujeme, ó Bože, za veľkú milosť, ktorá nám bola daná.

Pane, nechceme vzdávať česť žiadnemu inému – len Tebe jedinému náleží česť a chvála za to, Pane.

Pane, ďakujeme Ti, že si daroval milosť a otvorené porozumenie pre Tvoje Slovo, Pane, pre Písmo, ktoré nám ukazuje cestu. Ďakujeme Ti za to, Pane. Úcta Tvojmu menu, Pane.

Vieme, dlho sme čítali Písmo, ale nerozumeli sme mu, Pane. A mnohí čítajú Tvoje Slovo, ale nerozumejú mu. Ale nám si daroval milosť a osvietenie, pretože ak ho Ty neosvietiš, ak Tvoje svetlo nevzíde, Pane, tak to zostane temné. Ale vďaka buď Tebe, Ty si nechal zasvietiť Svoje svetlo.

Slávny Pane, Tebe nech je vzdaná úcta, sláva a česť.

Ďakujem Ti za Mojich bratov a za Moje sestry, za všetkých, ktorých si povolal a ktorým si daroval milosť, Pane. Požehnaj nás teraz naďalej spoločne a buď s nami i naďalej, Pane. Požehnaj všetok Svoj ľud.

Pane, i tú prosbu sestry Binder z Poľska, kladieme pred Teba, Pane. Ty pomôž, Ty zasiahni a Ty daj to, čo je potrebné, Pane, nech je Tvoje meno slávené a nech je Tebe vzdaná všetka chvála v Ježišovom svätom mene.

Amen. Amen.